yıl ortalama 70 bin ton civarında ithal ettiğimiz geniş yapraklı Virginia-Burley tipi tütünün Doğu ve Güneydoğu Bölgelerinde ekimi sağlanarak tütün kalitesi artırılabilir. Uzmanlar arazi yapısının buna uygun olduğunu ifade etmektedirler.

Beşinci olarak, Tütün Fonundan her yıl 210 milyon YTL gelir sağlanmaktadır. Bu Fonda biriken paranın, ziraatçının alternatif ürün ekimi ve eğitiminde kullanılması gerekmektedir.

Konuşmama son verirken, geçtiğimiz yasama yıllarında da Parlamentoda vurguladığım bu hayati meselenin bir kez daha gündeme getirilmesi ve çözüm yollarının aranması inancıyla, 2007 yılı merkezî yönetim bütçesinin bütün kurum ve kuruluşlarımıza, devletimize, milletimize hayırlı olmasını diler, saygılar sunarım. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İnal.

Anavatan Partisi Grubu adına birinci konuşmacı Selami Yiğit.

Buyurun Sayın Yiğit. (Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

Sayın Yiğit, süreniz yirmi dakikadır.

ANAVATAN PARTİSİ GRUBU ADINA SELAMİ YİĞİT (Kars) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Devlet Planlama Teşkilatı, Sermaye Piyasası Kurulu, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu bütçeleriyle ilgili Anavatan Grubu adına söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, son günlerde ciddi tıkanıklıklar yaşadığımız Avrupa Birliğiyle uyum süreci, ekonomik ve sosyal hayatımızda derin değişikliklere yol açmış bulunmaktadır. Bu değişikliklerden belki de en önemlilerinden biri, yıllardır uygulanan planlama geleneğinden uzaklaşmamızdır. Aslında, 1980'lerden bu yana küreselleşen dünyada meydana gelen değişiklikler ve bu değişikliklerin ekonomimize yansımaları, içinde yaşanan siyasi ve ekonomik istikrarsızlıklar nedeniyle Devlet Planlama Teşkilatının ekonomi yönetimindeki etkinliğini azaltmaya başlamış, 1990'lı yıllarda ise serbest piyasaları oluşturan aktörler değişmiş, uluslararası sermaye, piyasaların en güçlü aktörü hâline gelmiştir. Özellikle 2001 krizinin ardından geliştirilen IMF ve Dünya Bankasıyla bağlantılı ekonomik politikalar ve Avrupa Birliği uyum süreci, ulusal ekonomi politikalarını belirleyen kurumları, en başta Devlet Planlama Teşkilatını devre dışı bırakmıştır.

Dokuzuncu (yedi yıllık) Kalkınma Planı, önceki beş yıllık planlardan farklı olarak, Avrupa Birliğiyle uyum sürecinin gereklerine uygun şekilde hazırlanmış bir plandır. Ekonomiye yön vermesi beklenen, piyasa aktörleri açısından hedefleri ve olanakları ortaya koyması beklenen Devlet Planlama Teşkilatının önceki yıllarda hazırladığı beşer yıllık kalkınma planlarının bu amaçlara ulaştığını söylemek mümkün değildir. Birbiri ardına yaşanan siyasi ve ekonomik krizler kalkınma planlarını erozyona uğratmış, planlamaya inancı zayıflatmıştır. 1990'lı yıllarda yaşanan siyasi ve ekonomik istikrarsızlıklar ve yönetim zafiyeti, Devlet Planlama Teşkilatını, kalkınma planlaması düşüncesinden tamamen uzaklaştırmış ve etkisiz bir konuma sokmuştur.

Değerli milletvekilleri, Anayasa'nın "Planlama" başlıklı ve Devlet Planlama Teşkilatını ilgilendiren 166'ncı maddesi şöyledir: "Ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmayı, özellikle sanayinin ve tarımın yurt düzeyinde dengeli ve uyumlu biçimde hızla gelişmesini, ülke kaynaklarının döküm ve değerlendirmesini yaparak verimli şekilde kullanılmasını planlamak, bu amaçla gerekli teşkilatı kurmak Devletin görevidir." ifadesinin sonucunda bu görev, devlet adına Devlet Planlama Teşkilatına verilmiştir.

Anayasa'nın bu hükmüne rağmen, Avrupa Birliği süreci Devlet Planlama Teşkilatını devre dışı bırakmıştır. Avrupa Birliği Komisyonu, 2006 yılı başında yürürlüğe girmesi gereken Dokuzuncu Kalkınma Planı'nın 2007-2013 yılları arasını kapsayan Avrupa Birliği bütçe dönemine ve üyelik sürecindeki ülkelere verilecek proje desteklerine uygun hale getirilmesini istemiş, Hükûmet de, Dokuzuncu Kalkınma Planı'nı bu doğrultuda bir yıl erteleyerek hazırlatmıştır.